

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222011114
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. JUDr. Milan Husťák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7222011114.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Milana Husťáka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. apríla 2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 12. 1. 2023 sp. zn. 6T/45/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 6T/45/2022 zo dňa 12. 1. 2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v C. D. D. E. F. X/X v prevádzke E. G. - H. C. dňa 9.6.2022 v čase okolo 08.45 hod. pod vplyvom metamfetamínu odcudzil z predajnej plochy 5 ks čokolád Kinder Happy Hippo v hodnote 3,25 eur, 3 ks dezertov I. B. v hodnote 18,87 eur a 6 ks sprchových gélov Dove S6 400 ml - Men v hodnote 13,74 eur tým spôsobom, že si tovar vložil do žltej igelitovej tašky a do vreciek bundy, takto prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia za uvedený tovar, pričom následne bol kontrolovaný pracovníkom SBS, čím spôsobil spoločnosti E. H.. H. so sídlom J. X, C., K.: XX XXX XXX škodu v celkovej výške 35,86 eur, pričom uvedení čin spáchal, hoci bol postihnutý v blokovom konaní za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ Košice - Nad Jazerom č. bloku 2200229362, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.2.2022 a bol za prečiny krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 0T 42/2022 z 12.03.2022, právoplatným toho istého dňa a trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 0T 51/2022 z 25.04.2022, právoplatným toho istého dňa.

Za to bol obžalovanému A. B. podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods.2, ods.4 Tr.zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Tr.zák. a priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Tr.zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch podaného odvolania obžalovaný uviedol, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu. Konaním obžalovaného bola vyčíslená malá škoda avšak tovar bol vrátený spoločnosti. Z uvedeného škoda poškodenému nevznikla. Pokiaľ ide o vedenie doterajšieho života, od podmieneného prepustenia z výkonu trestu (14. 8. 2020) viedol riadny život. Bol zamestnaný a pracoval vo viacerých spoločnostiach. Z dôvodu, že následne bol zo strany zamestnávateľa s jeho osobou rozviazaný pracovný pomer a nemal finančné prostriedky na

živobytie, dopustil sa trestného činu. Plne si uvedomil svoje zlyhanie a do budúca už nebude páchať trestnú činnosť. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 6T/45/2022 zo dňa 12. 1. 2023 a vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie z dôvodu, že uložený trest považuje za neprimerane prísny.

Z písomného odôvodnenia odvolania odôvodneného prostredníctvom obhajkyne obžalovaný uviedol, že súd pri rozhodovaní o výmere trestu nezohľadnil dôsledne všetky zásady pre ukládanie trestu v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. Súd sa predovšetkým dôsledne nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, na ktoré má pri učení výmery trestu prihliadnuť v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že predmetným skutkom reálne nevznikla poškodenému škoda, pretože všetok tovar, ktorý som mal pri sebe, a ktorého hodnota činila sumu 35,86 Eur, bol poškodenému vrátený. Obžalovaný má za to, že súd nedostatočným spôsobom, resp. vôbec neprihliadal na tieto okolnosti spáchania trestného činu, resp. jeho následok, ktorých posúdenie je významné z hľadiska určenia výmery trestu a ktoré jednoznačne patria medzi skutočnosti, na ktoré má súd podľa ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní výmery trestu prihliadať. Prvostupňový súd konštatoval prevahu priťažujúcich okolností, a pri rozhodnutí o treste aplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona, pričom uviedol, že trestná sadzba trestu odňatia slobody sa v prípade obžalovaného upravuje vo výmere od 16 mesiacov do 3 rokov. Tento záver súdu nemožno považovať za správny, nakoľko v danom prípade bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa ustanovenia § 36 písm. l) a jedna priťažujúca okolnosť podľa ustanovenia § 37 písm. m) Trestného zákona. Na základe uvedeného preto nie je jasné, na základe akých úvah súd dospel k záveru o prevahe priťažujúcich okolností. Súd postupoval pri určení výmery trestu podľa ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., avšak bez toho, aby vysvetlil dôvody aplikácie tohto ustanovenia, z tohto dôvodu je jeho rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné. Navyše má obžalovaný za to, že záver o prevahe priťažujúcich okolností vzhľadom na vyššie uvedené nie je správny, a teda pre použitie tohto ustanovenia neboli v jeho prípade splnené zákonom stanovené podmienky, čím došlo pri ukladaní trestu k porušeniu Trestného zákona. Ku skutku, ktorý je obvinenému kladený za vinu, sa obžalovaný priznal a spáchanie oľutoval. Vzhľadom na túto skutočnosť má za to, že v jeho prípade bol dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 39 ods. 2 Trestného zákona. K takému postupu prvostupňový súd nepristúpil, hoci podľa obhajoby boli splnené podmienky na uvedený postup. Vytkávaný nesprávny postup prvostupňovým súdom mal za následok neprimerane prísny trest. Vzhľadom na vyššie uvedené preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 12. 1. 2023 sp. zn. 6T/45/2022 vo výroku o treste podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b), d) príp. písm. e) Tr. por. zrušil a podľa ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav, na právny rozbor a právny záver okresného súdu o vine obžalovaného v nadväznosti na učené vyhlásenie o vine.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že na hlavnom pojednávaní obžalovaný A. B. po riadnom a zákonom poučení urobil vyhlásenie o vine, na základe čoho okresný súd po návrhu prokurátora prijal toto vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 a nasl. Tr. por. a následne vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu k napadnutému výroku o treste, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu ani vo vzťahu k tomuto výroku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

V prvom rade krajský súd po dôslednom preskúmaní predloženého spisového materiálu v rozsahu, v ktorom obžalovaný napáda rozsudok, teda vo vzťahu k výroku o treste konštatuje, že okresný súd

vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, čomu zodpovedá aj odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu k tomuto výroku.

V tejto súvislosti krajský súd ďalej konštatuje, že s dôvodmi podaného odvolania sa už vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal okresný súd.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 12.1.2023 podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného k vine a vykonal dokazovanie súvisiace len s výrokom o treste.

Okresný súd po vykonaní dokazovania k osobe obžalovaného pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jej nápravy a na priznané poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák.

Okresný súd pri ukladaní trestu zistil vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností avšak pri ukladaní trestu neprihliadal na poľahčujúcu okolnosť teda, že obžalovaný sa priznal k trestnej činnosti, čím vyhodnotil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák.

Krajský súd sa s týmito právnymi úvahami prvostupňového súdu vo vzťahu k uloženému nepodmienečnému trestu v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov stotožnil a uvádza nasledovné.

Priznanie a uznanie viny, ak je spojené s úprimným oľutovaním činu je možné podľa zaužívanej súdnej praxe prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť. Podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, (povaha skutku v spojitosti s páchaním totožnej trestnej činnosti z pohľadu časového sledu uložených odsúdení obžalovanému Okresným súdom Košice II sp. zn. OT 42/2022 zo dňa 12. 3. 2022, právoplatné toho istého dňa, Okresným súdom Košice II sp. zn. OT 51/2022 zo dňa 25. 4. 2022, právoplatné toho istého dňa), ako aj procesné prejavy obžalovaného, ktorý uznal vinu, spáchaný skutok oľutoval boli dôvodom prečo prvostupňový súd neprihliadal na vyhlásenie obžalovaného, ako na poľahčujúcu okolnosť.

Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody pri zvýšenej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby o 1/3 vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje aj krajský súd za správne a zákonné, pričom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov považuje za dostatočný v rámci generálnej, ako aj individuálnej prevencie.

Správne je aj zaradenie obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods.2 písm.b) Tr.zák., pretože obžalovaný A. B. bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním uvedeného prečinu vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

Nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu, krajský súd postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.